

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2852/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros XXIII. kerület Soroksár Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011.(II.25.) önkormányzati rendelete 8. § (3) bekezdése és 10. § (2) bekezdés *a*) pontja, valamint a Kúria Kfv.I.35.081/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Pro-Komposzt Kft. jogi képviselője (dr. Kozeschnik Bálint ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, illetve 27. §-a alapján. Az indítványozó a Budapest Főváros XXIII. kerület Soroksár Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011.(II.25.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 8. § (3) bekezdésének és 10. § (2) bekezdés *a*) pontjának megsemmisítését, valamint a megsemmisített rendelkezések alkalmazása tilalmának elrendelését kérte. Az indítványozó kérte a Kúria Kfv.I.35.081/2024/2. számú végzésének – a Fővárosi Törvényszék 108.K.702.030/2023/20. számú ítéletére kiterjedő hatályú – megsemmisítését is.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye azalábbiak szerint foglalható össze.
- [3] A perben felperes indítványozó gazdasági társaság 2022. július 29. napján adatbejelentést tett Budapest Főváros XXIII. Kerület Soroksári Polgármesteri Hivatal jegyzőjéhez (a továbbiakban: önkormányzati adóhatóság), melyben kérte annak megállapítását, hogy a tulajdonában álló ingatlan rekultivációs kötelezettség miatt 2019. január 1-től telekadó mentes. Az önkormányzati adóhatóság határozatában kimondta, hogy az ingatlan vonatkozásában adómentesség biztosítása iránt nem intézkedik. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) szerint az önkormányzat illetékességi területén lévő telek az adó tárgya, az adó alanya pedig a

telek tulajdonosa. Az adó alóli mentesség körében utalt a Htv. 19. § *a)–d)* pontjaira, amelyek között a rekultivációs kötelezettség nem szerepel. A Htv. 6. § *d)* és 7. § *e)* pontjai értelmében pedig a telekadó alóli mentesség esetei az indítványozó mint vállalkozó esetében önkormányzati rendeletben sem bővíthetők. A rekultivációs kötelezettség általánosságban nem jelent telekadó alóli mentességet. Az ingatlan adókötelezettség alá esik.

- [4] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: alperes) az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú határozat szerint az érintett ingatlan a Htv. alapján telekadó tárgyat képezi, a Htv. 19. §-a szerinti mentességek rá nem vonatkoznak, így az adóköteles. A rekultivációs kötelezettség nem szerepel a Htv. telekadó kötelezettség megszűnésének felsorolt esetei között.
- [5] Az indítványozó keresetében elsődlegesen az alperes határozatának – az elsőfokú határozatra is kiterjedő – megváltoztatását, annak megállapításával kérte, hogy az ingatlan mentes a teleadó alól, míg másodlagosan az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Keresetét a Fővárosi Törvényszék alaptalannak találta, és elutasította. Mivel az alperes határozata adókötelezettséget nem állapított meg, csupán rögzítette, hogy nem rendelkezik az ingatlan esetén adómentesség iránt, a bíróság nem vizsgálta az indítványozó keresetében vitatott adó mértékét és annak konfiskáló jellegét. Ebből kifolyólag a bíróság nem kezdeményezte a Kúria Önkormányzati Tanácsánál, illetve az Alkotmánybíróságnál az adómértéket meghatározó Ör. 10. § (2) bekezdés *a)* pontja törvényességi, valamint alaptörvényellenességi felülvizsgálatát, ugyanis a rendelkezés az ügyben nem volt alkalmazandó. Az indítványozó által hivatkozott, a Kúria EBH2011. 2357 számonközött döntése (a továbbiakban: EBH), a Fővárosi Törvényszék szerint a jelen ügyben nem volt alkalmazható. Az EBH-ban vizsgált határozatban konkrét adókötelezettséget állapított meg a hatóság, konkrét adómérték alkalmazásával. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az adótárgy jellegét kizárólag a Htv. telek fogalom-meghatározása alapján, míg a mentességi eseteket kizárólag a Htv. 19. §-a szerinti mentességi szabályok szerint kellett vizsgálnia. Az alperes határozata alapjára Htv. 7. § *e)* pontja szerint az Ör. által a Htv. 6. § *d)* pontja alapján biztosított, a Htv.-hez képest további adómentességek kizárólag a magánszemélyeket illetik meg, így az indítványozóra nem alkalmazhatók. Ugyanakkor az indítványozó nem az Ör. szerinti mentességre hivatkozott.
- [6] Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelynek befogadását a Kúria megtagadta, mivel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* alpontja és *b)* pontja alapján a befogadás feltételei nem álltak fenn.
- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján.

- [8] 1.2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszban előadottak alapján az Ör. 8. § (3) bekezdése, illetve 10. § (2) bekezdés a) pontja az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe, illetve XXX. cikk (1) bekezdésébe ütközik az alábbiak szerint.
- [9] Az indítványozó idézte az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntéseit. Az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozva előadta, hogy „a vagyoni típusú adók nem járhatnak a vagyontárgy értékének elvonásával, azoknak az adóztatott vagyontárgyhoz mérten arányosnak kell lennie”, az „arányosság követelménye akkor sérül, ha az adómérték alkalmas arra, hogy az elévülési idő alatt a telek értékével egyező vagy azt meghaladó összeget vonjon el”. Jelen esetben az indítványozó állítása szerint a telek forgalmi értékének 100 %-át kell megfizetni. Utalt a rekultivációs kötelezettségre, amely a forgalmi értéket jelentősen befolyásolja, mert annak következtében az ingatlan forgalomképtelen, negatív forgalmi értékkel rendelkezik. Az Ör. 10. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott 75 ft/m² mértékű telekadó lényegesen meghaladja az adótárgy értékét, így az súlyosan aránytalan, konfiskáló jellegű, elvonja az indítványozó tulajdonát. Az Ör. 8. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenes, mert az adó konfiskáló jellege nem függhet az adóalany minőségétől, azaz attól, hogy az adóalany vállalkozó vagy magánszemély. Jelen ügyben az ingatlanok adómentességet kell élveznie a forgalmi értékre tekintettel.
- [10] 1.2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján támadta a Fővárosi Törvényszék és a Kúria döntését, mert azok meglátása szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe, valamint XXX. cikk (1) bekezdésébe ütköznek az alábbiak szerint.
- [11] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogot sérti az ingatlan adóköteles teleknek minősítése. A kivetett telekadó mértéke aránytalan és indokolatlanul magas. Az érintett ingatlan esetén a telekadó kivetése, az ingatlan adótárgynak minősítése, illetve az, hogy az ingatlan – alkotmányjogi panaszhoz csatolt szakértői véleménnyel alátámasztottan – negatív értéke, forgalomképtelensége ellenére adófizetési kötelezettség áll fenn sérti a tulajdonhoz való jogot. Ezáltal a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásával alaptörvény-ellenes adóztatást hagyott helyben, fenntartva a tulajdonjog sérelmét. Az indítványozó szerint alkotmányjogilag releváns az a kérdés, hogy tekinthető-e adótárgynak egy olyan „adótárgy”, amelyre bármilyen mértékű adó kivetése konfiskálónak minősül.
- [12] Sérti az arányos közteherviselés elvét, hogy a tárgyi ingatlanra telekadót vetettek ki annak ellenére, hogy az ingatlan gazdaságilag hasznosíthatatlan és forgalomképtelen a rekultivációs kötelezettség miatt. Az ingatlan forgalmi értéke negatív, így az adóteher indokolatlanul súlyos, nincs a tulajdonos teherbíróképességével összhangban. A telekadó kitermelhetetlen terhet ró a tulajdonosra. A Kúria azzal,

hogya a felülvizsgálati kérelmet nem fogadta be, lényegében az aránytalan adó terhet hagyta helyben, mellyel megsértette az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdését.

- [13] Az Ör. rendelkezéseinek állított alaptörvény-ellenessége keretében az indítványozó megjegyezte, hogy a Fővárosi Törvényszék nem ismerte fel az ügy alapjogi tartalmát, és nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, formális indokolással elutasítva az indítványozó erre irányuló indítványát.
- [14] Az indítványozó szerint a Fővárosi Törvényszék határozata megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát azzal, hogy a Kúria joggyakorlatától eltérve állapította meg, hogy az esetben kivetett telekadó tárgyát képezheti a rekultiválandó ingatlan. Ezen eltérést a Fővárosi Törvényszék nem indokolta meg. Az ellentmondó gyakorlat sérti a tisztességes eljárás elvét. Az indítványozó tévesnek tartja a bíróság több megállapítását. Az érintett ingatlan nem felel meg a telek fogalmának, annak negatív forgalmi értéke miatt. Ahogy téves a rekultivációval érintett ingatlanok az adótárgyak köréből való kiemelésének, valamint adómentesség körében való elhelyezésének hiányára kifejtett bírósági indokolás is. A Kúria végzése a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot azért sérti, mert a Kúria nem mérlegelte megfelelően az indítványozó alapvető jogi érveit, különösen a telekadó konfiskáló jellegét. *Contra legem* a Kúria azon jogértelmezése – hiszen a Kp. ilyen feltételt nem támaszt –, hogy az indítványozó nem utalt ügyazonosságra, ezért nincs helye a befogadásnak. Figyelmen kívül hagyta a Kúria, hogy a támadott döntés eltér a hivatkozott gyakorlattól, így iratellenesen állapította meg, hogy nincs ügyazonosság.
- [15] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [16] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó 2024. július 8. napján benyújtott alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő.
- [17] Az indítványozó jogi képviselővel jár el, a jogi képviselő az alkotmánybírósági eljárásra kiterjedő meghatalmazását a hiánypótlásra való felhívást követően csatolta.
- [18] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [a] pont], továbbá az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [b] pont]. Az Abtv.

26. § (1) bekezdése ugyanezen feltételeket rögzíti amellet, hogy a panasznak nem kifejezett előfeltétele az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, és hogy a panasz az ügyben alkalmazott, alaptörvény-ellenes jogszabállyal szemben nyújtható be. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, és 27. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek való megfelelés vizsgálatát követően az alábbi megállapításokat tette.

- [19] 2.2.1. Az indítványozó, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperese az egyedi ügy érintettjének és jogosultnak is tekinthető. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [20] 2.2.2. A fentiek alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított panasz befogadásának feltétele, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályi rendelkezést az eljáró bíróságok az indítványozó egyedi ügyében alkalmazták.
- [21] Jelen ügyben a rendelkezésre álló iratok alapján az indítványozó annak megállapítását kérte, hogy a tulajdonában álló ingatlan 2019. január 1. napjától telekadó mentes. Az alperes határozata kizárólag arról rendelkezett, hogy az indítványozót nem illette meg adómentesség az ingatlan esetén. Az indítványozó terhére adókötelezettséget a támadott határozat nem állapított meg. A közigazgatási per tárgyát képező határozat nem az adómértéket meghatározó rendelkezésen alapult, azt nem alkalmazták (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [22]–[24]). A Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolása alapján az indítványozó az Ör. szerinti mentességre nem hivatkozott. Az alperes határozata a Htv. 6. § *d*) és 7. § *e*) pontjára hivatkozva állapította meg, hogy a telekadó mentesség esetei az indítványozó esetén nem bővíthetők önkormányzati rendeletben sem (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [2], [32]).
- [22] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírósági eljárásban sem az Ör. 10. § (2) bekezdés *a*) pontját, sem pedig az Ör. 8. § (3) bekezdését nem alkalmazták. A támadott jogszabályi rendelkezések bíróságok általi alkalmazásának hiányában az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek {lásd hasonlóan: 3110/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [46]; 3225/2023. (V. 5.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [23] 2.2.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a Fővárosi Törvényszék ítélete tekinthető, amelyet az indítványozó alkotmányjogi panasszal nem támadott meg. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*), *ab*) alpontja és *b*) pontja szerinti befogadhatósági ok fenn nem állta miatt a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta.
- [24] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott

bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg”.

- [25] A Kúria – felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó – döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Így a Kúria végzésén keresztül a jogerős törvényszéki döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható.
- [26] 2.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz e feltételek való megfelelését is.
- [27] Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezéseket [a) pont]; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket, és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [c) és d) pont]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntések megsemmisítésére [f) pont]. Az alkotmányjogi panasztartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [b) pont], illetve indokolást arra nézve, hogy a bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [e) pont].
- [28] 3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő - alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] Az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban előadottérvelés az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlatához képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely az érdemi elbírálást indokolná. Ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy fennáll-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [30] 3.1. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, illetve XXX. cikk (1) bekezdésének megsértését az indítványozó a telekadó kivetésére, mértékének aránytalanságára, az ingatlan adótárgynak minősítésére, továbbá arra alapította, hogy az ingatlan negatív értéke, forgalomképtelensége ellenére adófizetési kötelezettség áll fenn. A Kúria azzal, hogy nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmet – az indítványozó szerint – alaptörvény-ellenes adóztatást, aránytalan adóterhet hagyott jóvá.
- [31] Az indítványozó azon érvelése, mely szerint a telekadó kivetése, illetve a telekadó aránytalansága a fenti alaptörvényi rendelkezésekbe ütközik, a támadott döntés tartalma alapján nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Jelen esetben az indítványozóval szemben az adómértéket tartalmazó rendelkezést nem alkalmazták, a közigazgatási perben támadott döntés az indítványozóra nézve adókötelezettséget nem állapított meg (Fővárosi Törvényszék

ítélete, Indokolás [22]–[23]). A Fővárosi Törvényszék ítélete szerint az ingatlan forgalmi értékét abban az ügyben lehet összevetni az ingatlant terhelő adókötelezettséggel, amely ügyben adókötelezettséget állapítottak meg. Jelen ügyben az adótárgy értékét vizsgálni nem kellett (Indokolás [26], [28]).

- [32] A Fővárosi Törvényszéknek abban kellett állást foglalnia, hogy az ingatlan telekadó tárgyának minősül-e, amennyiben igen, az indítványozót megilleti-e az adómentesség. Önmagában az, hogy a rekultivációs kötelezettség alá eső ingatlan a Htv. 52. § 16. pontja alapján teleknek, illetve a Htv. 17. § alapján adótárgynak minősül-e, valamint, hogy a rekultivációs kötelezettség folytán az adómentesség fennáll-e, az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi, törvényértelmezési kérdés. A Fővárosi Törvényszék indokolását adta annak, hogy az indítványozó rekultivációra, az ingatlan negatív forgalmi értékére, valamint a Htv. 7. § *g*) pontjára alapított érvelése a vizsgált esetben mely okból nem vezethet az adótárgy hiányának és a telekadó mentesség fennálltának megállapításához.
- [33] Az indítvány ezen elemei tehát nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [34] 3.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértésének okát az eljáró bíróságok jogértelmezésében, Fővárosi Törvényszék bírósági gyakorlattól való eltérésében és ennek a Kúria általi figyelmen kívül hagyásában látta.
- [35] Jelen ügyben a Fővárosi Törvényszék ítélete kellő indokolást tartalmaz az indítványozó fellebbezésében előadottakra. Az Alkotmánybíróság kiemeli az ítélet indokolásának azon részét, mely szerint az indítványozó egyszerre érvelt amellett, hogy az ingatlan nem tekinthető adótárgynak, illetve, hogy az ingatlan esetén az indítványozót adómentesség illeti meg. Ahogy azt a Fővárosi Törvényszék is megjegyezte, ez a két állítás egymást kizárja, mert értelmezhetetlen a mentesség azon ingatlan esetén, amely nem képezi az adó tárgyát. A bíróság kifejezetten kitért arra is, hogy az indítványozó által hivatkozott EBH döntés miért nem irányadó az ügyben. Eszerint – ellenben az EBH-ban vizsgált határozattal, – jelen ügyben adókötelezettséget nem állapítottak meg. Továbbá az érintett ingatlan külterületen, míg az EBH döntésben szereplő ingatlan belterületen fekszik (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [27]–[28], [30]).
- [36] Szintén részletes indokolással ellátva vizsgálta a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt rendelkezések alapján a befogadhatóságot, majd jutott arra a következtetésre, hogy sem a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) és *ab*) alpontja, sem pedig *b*) pontja alapján nem állnak fenn a befogadás feltételei. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Kúria telekadóval, illetve az adómentességgel kapcsolatban hozott döntései felsorakoztatását követően állapította meg, hogy gyakorlatának továbbfejlesztése nem indokolt. Ahogy az EBH-tól jogkérdésben való eltérés esetén is korábbi döntésére hivatkozva állapította meg, hogy ügyazonosság hiányában nincs helye befogadásnak (Kúria végzése, Indokolás [17]–[19]). Az

Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „annak megítélése, hogy felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e vagy sem, illetőleg a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e vagy sem, alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés {lásd például: 3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]} mindaddig, amíg a Kúria a döntésének meghozatala során az Alaptörvény által biztosított értelmezési tartomány keretein belül maradva hozza meg döntését” {3246/2024. (VII. 5.) AB végzés, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem azonosított olyan jogalkalmazást, amely az Alaptörvény által biztosított kereteit túllépte volna, ezzel felvetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[37] Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék és a Kúria olyan megállapításait vitatta, amelyek nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdések. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó az eljáró bíróságok értelmezését nem osztja, még nem adhat okot az Alkotmánybíróság eljárására.

[38] Szintén nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe a jogalkalmazás egységének megteremtése, az az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint a Kúria hatáskörébe tartozó jogegységi kérdésnek tekinthető {lásd hasonlóan: 3380/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [25]}.

[39] 3.3. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is kiemeli, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság«

szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

- [40] 3.4. Az indítványozó által előadott érvelés valójában az eljárt bíróságok – és hatóságok – jogértelmezésének helytállóságát és tényállás megállapítását vitatja. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg. Ekként nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [41] 4. A fentiek szerint az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Abtv. 26. § (1) bekezdése, 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetve 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. március 18.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró